

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010723
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318010723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.03.2019 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/123/2018 zo dňa 05.12.2018 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému W.. C. K., nar. XX.XX.XXXX vo E., V. O., trvale bytom C., B. XXXX/XX, bez prihlásenia A. XXX, okr. Y., t. č. v ÚVV Košice od 25.05.2018

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. 1/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/123/2018 zo dňa 05.12.2018 bol obžalovaný W.. C. K. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- si najmenej od mesiaca december 2017 neoprávnene kupoval ako aj iná zadovažoval omamné a psychotropné látky a to hlavne bielu kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktorú v rôznych množstvách dovážal do obce Udavské, okres Humenné a okolia, kde ich u seba ako aj na iných miestach neoprávnene prechovával a taktiež v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával ako aj iná neoprávnene zadovažoval iným odberateľom, okrem iných aj C. I. z obce Nižný Hrabovec, okres Vranov nad Topľou, C. D. z obce Čabiny, okres Medzilaborce, G. T. z obce Udavské, okres Humenné, C. O. z obce Vyšný Hrušov a B. K. z obce Lučkovce, okres Michalovce a to až do dňa 16. 5. 2018, kedy po zadržaní a obmedzení osobnej slobody, počas vykonania domovej prehliadky v rodinnom dome č. XXX v A., okres Humenné, bola okrem iných vecí nájdená a odňatá papierová skladačka s obsahom bielej kryštalickej látky, kde podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košice pod č. p. PPZ-KEU-KE-EXP-2018/1101 sa

v predmete skúmania č. 2 - papierová skladačka, nachádzal kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 0,10 g (100 mg), v ktorom bola zaistená prítomnosť metamfetamínu v množstve väčšom ako 20 mg, s prímiesou metylsulfonylmetánu, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť najmenej 2 obvykle jednorazové dávky drogy, spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa pričom podľa Zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

- si najmenej od mesiaca december 2017 neoprávnene kupoval ako aj ináč zadovážoval omamné a psychotropné látky a to hlavane bielu kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktorú v rôznych množstvách dovážal do rôznych miest v Prešovskom kraji, okrem iných aj do mesta Vranov nad Topľou, kde ich u seba ako aj na iných miestach neoprávnene prechovával a taktiež na týchto miestach, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával ako aj ináč neoprávnene zadovážoval iným spotrebiteľom, okrem iných aj C. I. z obce Nižný Hrabovec, okres Vranov nad Topľou a to až do dňa 16. 5. 2018, kedy po zadržaní a obmedzení osobnej slobody, počas vykonania domovej prehliadky v rodinnom dome č. XXX v A., okres Humenné, bola okrem iných vecí nájdená a odňatá papierová skladačka s obsahom bielej kryštalickej látky, kde podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košice pod č. p. PPZ-KEU-KE-EXP-2018/1101 sa v predmete skúmania č. 2 - papierová skladačka, nachádzal kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 0,10 g (100 mg), v ktorom bola zaistená prítomnosť metamfetamínu v množstve väčšom ako 20 mg, s prímiesou metylsulfonylmetánu, pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť najmenej 2 obvykle jednorazové dávky drogy, spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa pričom podľa Zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému bol uložený i ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Súčasne bolo obžalovanému podľa § 73 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste ihneď po jeho vyhlásení. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku poukazujúc aj na dôvody napadnutého rozsudku k výroku o treste vyslovil, že sa s výrokom o treste nestotožňuje a uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov považuje za nezákonný, ale aj neprimerane mierny najmä z hľadiska osoby obžalovaného, neadekvátny k spáchanej trestnej činnosti a v neposlednom rade i ochrany spoločnosti. Nezákonnosť výroku o treste spočíva v použití § 39 ods. 1 Tr. zákona bez zistenia okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu. Aj napriek tomu, že obžalovaný je otcom dvoch detí, ktorých matka je psychiatrickou pacientkou, tieto okolnosti ho neodradili od páchania drogovej trestnej činnosti, ale práve naopak, obžalovaný si trestnou činnosťou zabezpečoval pervitín nielen pre seba ale finančnými prostriedkami z jeho predaja si pokrýval svoje náklady na živobytie namiesto toho, aby sa zbavil svojej závislosti na pervitíne, zamestnal sa a vytvoril riadne prostredie pre svoju družku a ich maloleté deti. K osobe obžalovaného ako páchatela je potrebné uviesť, že tento bol v minulosti 3-krát súdne trestaný, z toho dvakrát pre trestnú činnosť majetkovej povahy a jedenkrát pre drogovú trestnú činnosť a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/71/2014 zo dňa 29.05.2014 pre § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov 6 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov 6 mesiacov, t. j. do 29.11.2016 za súčasného uloženia probačného dohľadu a obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania zakázaných návykových omamných a psychotropných látok s výnimkou alkoholických nápojov a povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu zameranému na predchádzanie škodlivosti zneužívania návykových látok. Podmienené odsúdenie u obžalovaného zjavne nesplnilo svoj výchovný a ani preventívny účinok, pretože teraz stíhaný skutok spáchal len rok potom, čo mu uplynula skúšobná doba jeho podmienčného odsúdenia. I keď z odpisu registra trestov plynie, že sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený, fikcia neodsúdenia sa z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného na neho nevzťahuje a preto mal súd zohľadniť odsúdenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/71/2014 ako priťažujúcu okolnosť

podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. Okrem osoby páchatel'a nemôže ostať bez povšimnutia závažnosť konania obžalovaného, predaj pervitínu viacerým osobám a v niekoľkých okresoch, konkrétne v okrese Humenné, Vranov nad Topľou, či v okrese Sobrance. Má za to, že predovšetkým osoba obžalovaného a závažnosť jeho konania nenasvedčuje dôvodnosti použitia takého zhovievavého postupu súdu. Uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu nielenže nepostačuje na jeho nápravu, ale nie je spôsobilé ani odradiť ďalších potencionálnych páchatel'ov od páchania závažnej, spoločensky nebezpečnej a rozmáhajúcej sa drogovej trestnej činnosti. Použitie zmierňovacieho ustanovenia v posudzovanej veci je nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, k tomu nemá výhrady. Vzhľadom na uvedené má za to, že na obž. W.. M. K. je potrebné pôsobiť prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý zodpovedá stupňu nebezpečnosti jeho konania, zohľadní ochranu spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, okolnosti stíhaného prípadu, ale aj osobu obžalovaného a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením pre účely jeho výkonu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Ostatné výroky považoval za zákonné a vecne správne.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd posudzoval, či procesný postup konajúceho súdu je v súlade so zákonom a teda napadnuté rozhodnutie má v ňom svoj zákonný podklad. Po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za dodržania zákonných podmienok, keď ho vykonal pri zachovaní lehoty na prípravu všetkým procesným stranám, umožnil obžalovanému vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, pričom obžalovaný po predpísanom poučení vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku kladenému mu obžalobou za vinu, a po zákonom procesnom postupe konajúci súd prijal jeho vyhlásenie. Taktiež obžalovanému bolo umožnené vyjadriť sa aj k vykonaným dôkazom, navrhnúť vykonanie dôkazov, či predniesť záverečnú reč a posledné slovo. Obžalovaný bol zastúpený obhajcom, ktorý reálne uplatňoval jeho práva na obhajobu, čo vo svojom súhrne poukazuje na dodržanie práv obžalovaného na obhajobu.

Vzhľadom k tomu, že prokurátor obmedzil svoje odvolanie iba na výrok o treste, odvolací súd preskúmaval len tento napadnutý výrok, vo vzťahu ku ktorému konajúci súd vykonal dokazovanie prečítaním odpisu registra trestov, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a hodnotenia z obce, z ktorých zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch za prečin krádeže, ktoré odsúdenia sú zahladené, a v jednom prípade za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/71/2014 zo dňa 29.05.2014 k trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 30 mesiacov, pričom aj v tomto prípade sa naňho hľadí ako keby nebol odsúdený, keďže sa v skúšobnej dobe osvedčil. V evidencii priestupkov má obžalovaný zaznamenaných 10 priestupkov od roku 2013 iba na úseku v cestnej premávke, pričom v mieste pobytu nemajú o ňom žiadne poznatky.

Tieto dôkazy boli vykonané v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ne mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia. Skutočnosti plynúce z vykonaného dokazovania vyhodnotil konajúci súd tak, že obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, ktorej podstata spočíva v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a v jeho oľutovaní, a tiež obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona z dôvodu, že napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom. V dôsledku uvedeného potom konajúci súd pri prevahe poľahčujúcich okolností použil aj zmierňovacie pravidlo ustanovené v § 38 ods. 3 Tr. zákona pri úprave trestnej sadzby.

Tento postup považoval odvolací súd za čiastočne správny a konštatuje, že priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ je v súlade so zákonom, nestotožnil sa však s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, pretože z výpovede obžalovaného W.. M. K. neplynú také skutočnosti, ktoré by osvedčovali v podstatnom rozsahu objasnenie ním páchanej trestnej činnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na ďalšie dôkazy obsiahnuté v spise a to sú predovšetkým prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky, ktoré preukazujú protiprávne konanie obžalovaného a pod ťarchou ktorých zrejme došlo aj k priznaniu sa obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti. Nepriznanie tejto poľahčujúcej okolnosti však nemá zásadný vplyv na aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého sa upravovala horná hranica trestnej sadzby jej znížením o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice ustanovenej zákonom za prerokúvaný obzvlášť závažný zločin na 13 rokov 4 mesiace, keďže základná trestná sadzba je ustanovená na 10 rokov až 15 rokov.

Správne konajúci súd nepriznal obžalovanému, ako sa toho domáhal odvolateľ, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. že obžalovaný už bol pred spáchaním prerokúvaného trestného činu odsúdený za iný trestný čin, keďže vo všetkých troch prípadoch sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Vzhľadom na uvedené nemožno predchádzajúce odsúdenia hodnotiť ako recidívu v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona a preto sa odvolací súd s touto uplatňovanou námietkou odvolateľa nestotožnil.

Konajúci súd po vyhodnotení všetkých okolností aj momentov, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochranu spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom na strane páchatel'a zvažil, že nejde o zvlášť narušeného páchatel'a, že ide o osobu, ktorý je otcom dvojčiek a matka je psychiatrickým pacientom, dospel k vnútornému presvedčeniu, že je namieste v súlade so zákonom použiť úpravu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože práve použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu sa zabezpečí aj trestom kratšieho trvania. Z prednesu obžalovaného, úprimnosti jeho priznania a celkového stavu konania mal súd za to, že v myslení a správaní obžalovaného nastala pozitívna zmena smerom k jeho náprave a tomu, že sa v budúcnosti nebude dopúšťať trestnej činnosti. Preto obžalovanému uložil trest pod dolnú hranicu a uloženie trestu vo výmere 6 rokov považoval za dostatočný.

Odvolací súd sa nestotožnil s použitím zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože neboli splnené zákonné podmienky na jeho aplikáciu tak, ako to namietal aj odvolateľ. Ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona totiž možno použiť vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť aj trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre jeho aplikáciu za účelom uloženia trestu páchatel'ovi pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom musia byť splnené súčasne dve podmienky. Jednak je to existencia takých okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a, v dôsledku ktorých použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom je pre páchatel'a neprimerane prísne, a jednak záver o tom, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

V posudzovanej veci existencia okolností prípadu alebo pomerov obžalovaného, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako výnimočné, nie bežného charakteru, majúce dopad na hodnotenie pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody, ktorý v zmysle zákona musel byť ukladaný, zistená nebola. Z výsledkov zabezpečeného a vykonaného dokazovania je zrejмый bežný spôsob spáchania skutku, ak obžalovaný ako užívateľ nielen pre seba ale aj iné osoby zabezpečoval návykové látky, pritom ich predajom si vylepšoval aj svoju finančnú situáciu. Ani pomery na strane obžalovaného, ktorý je otcom dvoch detí, neosvedčujú žiadne mimoriadne okolnosti v jeho rodinnom živote. Tu dáva do popredia odvolací súd skutočnosť, že u obžalovaného nejde o osobu, ktorá bola prvýkrát trestne stíhaná, ale obžalovaný sa štvrtýkrát zodpovedá pred súdom za svoje protiprávne konanie, ktorého závažnosť sa zvýšila do takej miery, že sa zodpovedá za obzvlášť závažný zločin, pričom ho spáchal v krátkej dobe po výkone predchádzajúceho trestu za taký istý trestný čin. Ak obžalovanému uplynula skúšobná doba určená pri podmienčnom odložení výkonu trestu odňatia slobody uloženého za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona v novembri 2016 a obžalovaný preukázateľne začal páchať žalovaný obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona v mesiaci december 2017, je nutné konštatovať, že ide o krátku dobu medzi vykonaným trestom a opätovným páchaním trestnej činnosti. Emotívny prejav

obžalovaného v záverečnej reči hodnotí odvolací súd ako účelový v snahe dosiahnuť čo najnižší trest a nie ako pozitívnu zmenu v jeho správaní k jeho náprave, na čo poukazoval konajúci súd, keďže si bol vedomý, že mu hrozí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere minimálne 10 rokov. Priznanie sa a oľutovanie konania bolo obžalovanému zohľadnené v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, ktorá okolnosť je bežnou v rámci trestného stíhania. Ostatne z odôvodnenia napadnutého rozsudku ani neplynú žiadne okolnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Za daných zistení a prezentovaných úvah odvolací súd uzavrel, že došlo k porušeniu zákona, ak pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému bol aplikovaný § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože neboli na takýto postup splnené podmienky.

Odvolací súd posudzoval aj ďalšie okolnosti prípadu a to so zreteľom na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, z ktorých plynie, že u obžalovaného bola zistená závislosť od pervitínu. Vzhľadom k tomu, že rozpoznávacie schopnosti u obžalovaného boli v plnej miere zachované a hoci bola uňho zistená závislosť, v dôsledku ktorej boli ovládacie schopnosti v čase skutku iba nepodstatnou mierou znížené, neboli splnené podmienky ani na použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona.

V dôsledku zistenej chyby vo výroku o treste, ktorú oprávnené namietal odvolateľ, odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a rozhodol o uložení trestu sám, keďže mal podklady pre takéto rozhodnutie. Obžalovanému W.. M. K. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považoval za primeraný k všetkým zisteným okolnostiam prípadu ako aj k osobe obžalovaného v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona. Pri výmere trestu odňatia slobody zohľadnil aj vyhlásenie viny obžalovaným, ktoré bolo prijaté, teda že sa vzdal verejného procesu a skrátil tak trestné konanie. Inak by účelu trestu, ktorý je vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, zodpovedalo uloženie trestu odňatia slobody v strede trestnej sadzby predovšetkým s poukazom na to, že obžalovaný spáchal prerokovaný trestný čin v krátkej dobe po výkone trestu za taký istý trestný čin.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, keďže spôsob výkonu trestu namietaný nebol a nebolo zistené pri tomto rozhodovaní porušenie ustanovení Trestného zákona. Obžalovaný nie je mimoriadne narušeným páchatelom, a hoci bol už súdne trestaný, ani v jednom prípade nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Určenie spôsobu výkonu trestu v najprísnejšej diferenciacnej skupine by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pretože u obžalovaného ide o jeho prvý výkon trestu odňatia slobody a miera a intenzita narušenia obžalovaného nie je tak výrazná, ako je to spravidla u páchatelov najzávažnejšej násilnej trestnej činnosti. Vychádzajúc z týchto zistení potom uzavrel, že prevýchova obžalovaného bude lepšie zaručená v najmiernejšej diferenciacnej skupine.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako dôvodné a na jeho podklade rozhodol o sprísnení trestu obžalovanému W.. M. K..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.